

SAMOBORSKI LIST

God. XXIII.

U Samoboru, 15. kolovoza 1926.

Br 16.

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 20 D. — Plativo i tuživo u Samoboru

Uprava i uredništvo nalazi se
GLAVNI TRG br. 3
(tiskara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se više puta uvrćuju, daje se znatan popust. Rukopisi se ne vraćaju.

Veliko nevrijeme u Samoboru.

U nedjelju, dne 8. o. mj. bješnjelo je nad Samoborom i njegovom bližom i daljom okolicom užasno nevrijeme. Od velike i neprestane kiše po treći put ove godine prelila se naša malena Gradna i poplavila jedan veći dio Samobora. Time za kratko vrijeme nanosila je po treći put velike materijalne štete, ne samo našoj općini razrovaši puteve i ceste, uništivši na više mjesta kanale i oštećivši sve puteve i velik dio nasada u jedva nekako uredjenom općinskom parku u Mlinskoj ulici, nego još u većoj mjeri našim sugrađanima, koji su i onako manje više svi siromašni, a koji se sada — pogodjen po treći puta ove godine elementarnom nepogodom — s potuzanjem i potpunim pravom nadaju novčanoj pripomoći bilo s koje strane.

Veliki i tmurni oblaci, gonjeni vjetro, stali su se već dan prije oko 4 sata poslije podne skupljati nad Samoborom. Svakim časom moglo se očekivati, da će opet udariti ona velika kiša, koja nas gotovo dnevno posjećuje. No što se nije desilo toga dana, dogodilo se dan kasnije, u nedjelju naime, dne 8. o. mj.

Oblačno i maglovito jutro, koje nam je toga dana osvanulo, pružalo nam je sliku prave, pozne jeseni. Već oko 5 sati u jutro stala je sipiti lagana kiša, po kojoj se glalo naslućivati, da ne će tako brzo prestati. O zabavi, što su ju toga dana imali održati naši planinari, o svim izletima, koji su bili za taj dan odredjeni, nije moglo biti ni govora. Jer kiša je — osim nekoliko kratkih stanki — curila i lijevala u pravom smislu te riječi kroz cijeli bogoveti dan. Po svim znacima moglo

se zaključivati, da će prije ili kasnije opet doći do poplave. Naša Gradna nadolaskom rudarske, a onda i lipovačke Gradne, postajala je svakim časom sve to veća. Njezina sila i jakost rasla je svakim trenutkom i poslije podne već je izašla iz svoga korita na više mjesta. No onda je nešto opala i time je prva veća bojazan bila barem za kratko vrijeme uklonjena.

Ali kiša nije bila nakanila prestati. Što se više približavala noć, sve to u jačoj mjeri stala je sipati kao iz kabla. Katastrofa bila je u zraku! Oko dva sata u noći čula se uz neprestano udaranje velike kiše, uz šumljenje bučne Gradnje, koja je velikom brzinom nosila sve, što joj je na putu stajalo, vatrogasna trublja, gdje trubi na uzbunu. Gradna bila je narasla sve do vrha i sad se s pravom očekivalo, da će se razliti i sve poplaviti. Ljudi, naročito oni, koji imaju bilo stan ili trgovinu u njenoj blizini poustajahu i dadoše se odmah na spasavanje svoga dobra. Voda je za kratko vrijeme poplavila i prekrila pijeskom i muljem, ne samo vrtove i ceste, nego je i velikom brojem proučila i u kuće osvojila one, koje se nalaze tik do Gradne, a koje su nisko građene. U Gornjem kraju bila je voda na više mjesta u stanovima po 20—30 cm. Bijesna bujica valjala se velikom brzinom kroz Livadičevu ul. preko Trga Kralja Tomislava i Novog trga u Mlinsku i Gajevu ul., nanosivši svagdje, a naročito kod mlinara velike štete. Kad je riječ o mlinarima, dužnost nam je upozoriti zato kompetentne faktore, da u buduće pripaze, da se sve plavnice kod svih mlinara za vrijeme sličnih nepogoda otvaraju. Neki naime mlinari nijesu ovaj puta otvorili sve plavnice pa stoga nije voda mogla tako brzo otkati, što je samo nanijelo

nepotrebne štete onomu, koji se nalazi u njegovoj neposrednoj blizini.

Sve u svemu, bila je to jedna poplava veće vrste, koja je kako već u početku naglasimo, nanijela velike štete. Svima onima, koji su i ovaj put stradali treba pomoći. Treba nastojati, da novci, koji se baš sada kupe sa strane Crvenoga Krsta ne odu odavle, nego da se tim novcem pomogne — ako i u maloj mjeri — našim stradalnicima. dr.

Potreba obiteljskih kuća u Samoboru.

Kako je poslije rata nastala u svim državama nestašica stanova uopće, a napose zdravih, suhih stanova tako je to i u našoj državi. Da se tome zlu doskoči pojedini su gradovi poduzeli akciju za osnivanje zadruga ili akcionih poduzeća za izgradjivanje obiteljskih kuća, u kojima bi mogle pojedine obitelji, uz što manje troškove, naći zdrave suhe stanove.

U zadnje je doba ovakova akcija za gradnju malih (obiteljskih) kuća pokrenuta i u Zagrebu. Sastao se akcioni odbor, koji je predradnje uzeo u svoje ruke, a ide mu na ruku i gradski načelnik Heinzl i čitavo gradsko zastupstvo.

Ovo je potaklo i neke naše sugrađane trgovce, obrtnike, a i privatnike na misao, da li se nebi moglo i u Samoboru što god učiniti za gradnju ovakvih malih kuća, u kojima bi se dobili zračni i suhi zdravi stanovi.

Poznato je svima, da su većinom kuće u Samoboru građene kamenom, i bez podruma. Ove su kuće sve vlažne i nezdrave za stanovanje, osobito u prizemlju, a dosta ih imade, u koje se je vlaga uvukla i u spratove.

Pisac **M. pl. Horvat**
administrator župe.

† Oskar pl. Simić.

župnik, začasni kanonik i
prisjednik duh. stola.

Vijest o smrti Oskara pl. Simića, župnika u sv. Martinu, neugodno se je dojmila mnogobrojnih znanaca i prijatelja, što ih je stekla ugledna plemićka hrvatska obitelj Simića, a premnoge je od tih prijatelja uza sebe i svoju obitelj privezao i sam dobroćudni pokojnik.

Pokojnik se rodio u Osijeku 20. XII. god. 1855. gdje je i svršio fundamentalnu školu, iza koje je u Zagrebu nastavio gimnazijalne nauke, filozofiju i napokon teologiju. Negdje usred teoloških studija u Zagrebu izgubio je bio volju za ovaj svijet i kazao mu svoj »zbogom«, te se je upisao kao novic u Isusovački kolegij Sand Andreas — negdje u Njemačkoj — htjući da postane redovnik. Tu je proročavio najugodnije časove svoga života.

Pokojnik se vazda najugodnije sjećao divnih dana, što ih je sproveo u tom manastiru među dobrim Isusovcima, najrazličitijih narodnosti. Kolikogod puta smo zapodjeli razgovor o veselim te učenim (na oko mrkim i nekim!) Isusovcima, toliko puta je pokojnik nastojao da opširno — epski i lirski — opjeva kratkotrajni, ali blaženi svoj boravak među Isusovcima u S. Andreasu. Kazivao je, da su ga mazi, kako to samo mati može da mazi svoje slatko mezimče. Razlog tome je bio po svoj prilici u tom, što je pokojnik bio slatka slavenska duša — golubinja čudi među Isusovcima drugih narodnosti, koji su bili opore i hladne čudi, napose sjevernaci, kojih je najviše bilo u tom manastiru. Nakon nekoliko mjeseci su poglavari premjestili pokojnog Simića otale u svoj novi kolegij, koji se je nalazio u Trnavi — u sjeverozapadnoj Ugarskoj što danas pripada Čehoslovačkoj republici. U tom novom društvu, gdje je bilo ponajviše Madjara nije se pokojni Simić ugodno snašao; bilo mu je, ko djetetu, što ga je nemilosrdna mati izvadila iz tople kupelji i uronila u ledenu ku-

pej — Madjari mu se nikako nijesu svidjeli jer su surovi, hladni, što li?

Medjutim nakon godinu dana cjelokupnog svog boravka među Isusovcima, vratio se je Simić opet u Zagreb, da ponovno nastavi teološki studij, jer je i onako gospodja mu majka vazda za njim uzdisala i suzama ga mamila, da izađe iz samostana. Pošto je bio mekog ter punog srca samilosti i ljubavi prema majci, nije više mogao — makar daleko od majke — da pregori i prečuje njezine jecaje, zato joj jednog dana iznenada osvane pred očima u Zagrebu. I tako je Simić ponovno stupio u zagrebačku crnu školu ili sjemenište.

U zagrebačkom teološkom sjemeništu — može se reći — bila je kolijevka svih ideala, umijeća, pokreta i t. d. Tu je bila kolijevka ilirskoga preporoda naše lijepe knjige. U tu svrhu dosta je da napomenem samo Pavla Štosa i njegovu pjesan »Kip domovine«. Tu je prvi put odjeknula hrv. pjesma: tu je osnovano prvo hrv. glazbeno društvo »Vijenac«, koje je odnjhalo prve i najbolje mu-

Osım toga, uslijed pomanjkanja stanova, mnogi su bili prisiljeni useliti se u prostorije, koje nisu prije služile kao stanovi, već kao podrumi radionice i t. d.

Dakle bi gradnja ovakovih malenih kućica u Samoboru bila od velikog značaja i iz zdravstvenog gledišta. Trg. općina morala bi tu također ići na ruku, te u tu svrhu ustupiti svojim općinarima, naravno uz umjerenu cijenu zgodno zemljište, gdje bi se ove kućice mogle graditi.

Kada bi se sakupilo 15—20 općinara koji bi željeli graditi ovakovu kućicu, moglo bi se i započeti radom.

Poduzeće koje bi gradilo 15—20 ovakovih kućica na jedamput moglo bi to naravno mnogo jeftinije izvesti nego kada pojedinci grade za sebe kuću. Jer bi imali izradjivati jedinstveno sve radnje, koje su tuj potrebne kao stolarske, bravarske, limarske, staklarske i t. d. Prema tome kako rekospo došle bi ovake kućice mnogo jeftinije, nego kada se grade posebice kuće.

Svaki bi interesent morao prije početka gradnje trećinu potrebite svote, a koji može i više, uplatiti, dok bi ostatak amortizacionim ili bilo kojim god drugim zgodnijim putem otplaćivao. Sigurni smo, da bi gradnju ovakovih kućica išla na ruku i samoborska štedionica.

Ovome je članku svrha da ovo pitanje potakne. Moguće bi tko od pozvanih faktora isto bolje raspravio i stručne podatke dao.

Općinski poslovi.

I posljednja ona lička selendra rumenila bi od stida s onih prizora, što se odigrali u sjednici našeg općinskog zastupstva od 19. VI 1926.

Uzjurišao načelnik g. Levičar svom žestinom na bivšeg načelnika g. Šošarića. A ovaj gromori.

Na koliko bi ustanovio bio g. načelnik Levičar, da je njegov prednik ošteti općinu, smjesta je imao sazvati gospodarski odbor, sva mu dokazala predložiti, a odbor bi imao

ževe u vokalnoj i instrumentalnoj muzici. Tu je u ono doba zaorila prva hrv. umjetna pjesma: tu je procvao gudalački i mješoviti orkestar, tu je zaorio harmonij, glasovit, orgulje i t. d. Pokojni Simić pjevao je i svirao u »Vijen u« pjevao lijepim i jakim baritonom, a u zboru svirao u flautu, no isticao se je i kao solista, zbog čega i jest omilio »Vijencu« koji ga je izabrao svojim predsjednikom. Predsjednička njegova čast važna je i spomena vrijedna tim više, što je pomenuti »Vijencu« matica i klica svih današnjih (naših) hrvatskih pjevačkih društava.

U pomenutu flautu je i pokojnik i kasnije u životu rado svirao do u stare dane, kadno mu je nemila bol počela podgrizati život. Uzrokom noli bili su bubrežni kamenci u kojima je Simić vazda gledao Damoklov mač nad svojim životom, zato ga je i minulo nekadanje mlađenačko raspoloženje, toga radi je poklonio pomenutu historičku flautu nekom svom prijatelju. Kako su nekoć Židovi u ropstvu babilonskom od duševne depresije objesili svoje kitare i cimbele na vrbe, posjeli na obalama habilonskih rijeka i gorko zaplakali sjećajući se bajnog Siona u nekadanjoj domaji — tako je i naš pokojnik, zarobljen od boli kamenaca, žalosno sjećajući se zlatne mladosti i svog čelik-zdravlja, zauvijek odbacio svoju milu flautu.

Nastavlja će se.)

preslušati i bivšeg g. načelnika Šošarića pak svoj izvještaj zastupstvu na pretres predložiti.

A evo g. načelnik Levičar predlaže onu piramidalnu nesmisao „da se protiv bivšeg načelnika Šošarića povede disciplinarna istraga“. Pa g. Šošarić nije nikakvi općinski činovnik niti namještenik. Šteta vječna, što nam nije g. načelnik Levičar priopćio, tko i po kom zakonu, bi imao voditi „disciplinarnu istragu“, kakova li bi imala disciplinarna kazna izrečena biti protiv privatnika g. Šošarića? O sancta simplicitas!

I nije imao prečega posla g. načelnik Levičar no krvlju s čela sirotinje nakvašeni dinar bacat u onaj park — nepark, zatim da u ždrijelo onoga živoga mrtvaca naime „Odbora za promet stranaca“ na njegov zahtjev zastupstvo votira prinos iz općinskih sredstava.

Mefistov je papak provirio, Zaulario g. načelnika Levičara onaj do ludila tašti, morske dubine, one duševne pličine megaloman, koji još uvijek misli, da će se dočepati načelnništva. Ali Sisifov posao.

Ta da. Što je g. načelniku Levičaru regulacija Gradne, električna, ono zlato, što mrtvo leži u općinskim šumama, tek da se prigne pa ga digne.

Što mu je do općinskog pješćanika, koga je godine 1913. tadanji općinski načelnik g. Kleščić sasvim protuzakonito, neovlašćeno samovoljno otstupio susjednom vlastelinu.

A općinska Šikava? Da barem zamoli g. načelnik kr. sudbeni stol za pospješno riješenje žalbe ništovne općine, što je još 12. studenog 1925. predana sudu.

Da se vratim još na sjednicu zastupstva od 19. lipnja 1926. Zaključilo je zastupstvo, da se imade izgraditi škarka od kuće Matijaščić do Novog trga, zatvoriti napajalište, već iz higijenskih razloga, a i radi očuvanja od

A. g. načelnik izjavio je: „da škarku ne će graditi bez napajališta“.

Jeste li to ikada doživljeli. Zar g. načelnik nezna, da je tim odsjekao granu, na kojoj sjedi, da je tim prekršio zakon, koj imperativno ustanovljuje, da načelnik imade, točno izvršiti svaki zaključak opć. zastupstva a da je za tu izvršbu i odgovoran zastupstvu.

Zar on ne uvidja, de se je tim stavio nad zakon, izvan zakona, da je to prosti apsolutizam, diktatora, da je zastupstvo tim ponizio do svog kmeta, koji je tu, da se njegovoj volji ima pokoriti, a ne obratno. Zar ne zna g. načelnik ni toliko, što mu je njegov ponos nalagao, da učini, čim je izjavio, da „škarku ne će graditi bez otvorenog napajališta“, a zastupstvo je zaključilo, da se imade škarka izgraditi i napajalište zatvoriti!?!

Zar se sada može i pomisliti na toli nužnu harmoniju između opć. zastupstva i opć. načelnika potrebnu apsolute za uspješni rad.

I još je na molbu opć. zastupnika g. Jurkovića, da zastupstvu pročita podnesak, što su ga upravnili toliki općinari zastupstvu, da se izgradi škarka i zatvori napajalište, odgovorio, da podnesak „nije donio pred zastupstvo, jer nije biljegovan“.

Ma to su nazori jednog načelnika iz pretpopolnog doba, iz vremena kada je, kako su ono naši samoborski „grenceri“ znali reći, još Marija Terezija frajla bila.

I tu da još tko i samo pomisliti može na blagostanje, procvat i napredak Samobora kraj ovakove uprave.

Jadni Samobore! Zar ne ima nigdje jaka ruka, pametna glava, da Te iz današnjeg blata, kala, kaljužine i barušine izvuče. X.

Hrvatski pjevački Savez.

Prema zaključku sijela središnjega odbora od 25. srpnja 1926 održat će se u nedjelju dne 26. rujna 1926 u tri sata poslije podne u dvorani Hrv. pjev. društva »Kolo« u Zagrebu, Wilsonov trg, redovita glavna skupština sa slijedećim dnevnim redom:

1. Pozdrav predsjednika; 2. Čitanje i ovjerovljenje zapisnika glavne skupštine; 3. Izvještaj predsjedništva: a) Glavnog tajnika o radu Saveza obzirom na glazbene prilike kod nas, b) Upravnog tajnika o poslovanju Saveza, c) Blagajnika; 4. Izvještaj nadzornog odbora; 5) Prijedlozi i upiti; 6) Podjela apsolutorija predsjedništvu i nadzornom odboru; 7) Izbor predsjedništva i nadzornog odbora; 8) Eventualija.

Prijedlozi i upiti pojedinih župa i društava imadu se predsjedništvu podnijeti bar osam dana prije skupštine (na ruke upravnog tajnika).

Ne uzmogne li se glavna skupština održati radi nedovoljnog broja zastupanih društava, održat će se 14 dana kasnije, bez obzira na broj prisutnih.

Gornje se ovime stavlja do znanja svim saveznim župama i društvima uz poziv, da na skupštinu izasalju svoje izaslanike, koji se imadu iskazati ad hoc izdanom potvrdom, da su po odboru (predsjedništvu) župe od društva takovima izabrani.

Pristup na skupštinu imadu, osim izaslanika, i svi članovi saveznih društava.

U Zagrebu 26. srpnja 1926.

Predsjedništvo Hrvatskog Pjevačkog Saveza:

Nikola Faller v. r. **Alfonz Heinz** v. r.
predsjednik upravni tajnik

† Gjuro Matić.

Dne 4. kolovoza umro je u Zagrebu za hrvatsko obrtništvo veoma zaslužni pobornik predsjednik Saveza hrvatskih obrtnika Gjuro Matić.

Pokojni Matić rodio se u Brodu na Savi od obrtničkih roditelja, pa je za rana otišao u inozemstvo, najprije u Švicarsku, a zatim u Pariz, gdje je zbog svojih osobitih sposobnosti ubrzo napredovao. Iz Pariza je, u želji da se što bolje usavrši u svom zanatu, krenuo u London. Za vrijeme svoga boravka u inozemstvu položio je srednjoškolsku maturu i svršio u Parizu akademiju za slikanje krojačkih modela. S bogatim znanjem i iskustvom vratio se Matić u domovinu, pa je u Zagrebu otvorio veliku krojačku radnju, koja je brzo postala znamenita.

On je od početka nastojao, da uz to, što je dizao svoj obrt, podupre i obrtnike. Njegovom inicijativom počeo je pokret za osnivanjem jedne sveobrtničke organizacija u Hrvatskoj i taj pokret doveo je do zagrebačkog kongresa god. 1906, na kojem je pok. Matić udario prve temelje Saveza hrvatskih obrtnika. Prva sjednica središnjeg i upravnog odbora ovoga Saveza održana je bila 26. listopada 1908. pod predsjedanjem pok. Matića. U čitavom obrtničkom pokretu, koji je bio pojačan osnutkom Saveza, imao je najvideliju ulogu Gjuro Matić. On je pokazao neobično mnogo ljubavi i zanimanja za svoj stalež. Sam je najviše radio, da se raspri ognjište, oko kojeg su se počeli okupljati obrtnici cijele domovine.

Tako je on na svim obrtničkim skupštinama i sastancima odlučno ustajao na obranu

obrtničkih prava i živom riječi širio smisao za organizaciju obrtnika. Gijuro Matić bio je predsjednikom Saveza od početka njegovog osnutka, pa sve do svoje smrti. I uvijek je bio aktivan, on je zapravo bio duša Saveza, koji je postao predstavnikom obrtničkog staleža u našoj domovini.

Sprovod bio mu je 5. pr. mj na Mirogoju u Zagrebu, kojem je prisustvovalo na stolice obrtnika iz Zagreba te odaslanstva Saveznih organizacija iz čitave domovine. Samoborsku su organizaciju zastupali Vjek. Vrbančić, Ivo Kirin, Gijuro Božić i S. Šek.

Osim delegata Saveza bili su na sprovodu nač. grada Zagreba Vj. Heinzel, banški savjetnik Huth, grof Kulmer, gen. dir. l. hrv. štedionice Crnadak, gen. dir. eskomptne banke dr. Švrljuga, S. Aleksander, prof. Šilović, predsjedništvo trg.-obrt komore zagrebačke i osiječke, te sva zagrebačka kulturna i prosvjetna društva.

Pred mrtvačnicom oprostio se je od pok. predsjednika Saveza, podpredsjednik Raminišćak vrlo dirljivim govorom, u kome je ocrtao sve vrline pokojnika i velike njegove zasluge oko unapređivanja obrtničkog staleža. Njemu imade obrtnički stalež mnogo da zahvali, da se je ovako lijepo organizovao, pa je prema tome zadobio i onu važnost, da se danas u svim važnim privrednim pitanjima traži i mnijenje Saveza hrvatskih obrtnika.

Na otvorenom grobu oprostio se s njime, od strani vanjskih organizacija Saveza potpredsjednik Ivan Aničić iz Osijeka. A hrv. pjevačko društvo »Jug« otpjevalo je tu žaljku.

Slava Gjuri Matiću!

Domaće vijesti.

† Katarina Presečki,

supruga odličnog našeg veleposjednika i trgovca g. Eduarda Presečkog umrla je, dne 10. o. mj. u 63 god. života.

Sprovod bio je u četvrtak dne 12. o. mj. Njemu je u velikom broju prisustvovalo naše građanstvo svih stališa.

Pokojnica bila je vanredna supruga, gospodarica i kućanica, a djeci svojoj dobra i skrbna majka. — Pokojnici bila lahka zemljica, a rastuženoj rodbini naše najdublje saučestće.

Pjevački dan u rujnu

Prema odredbi »Hrvatskog Pjevačkog Saveza« ima biti prva nedjelja u rujnu pjevački dan. Pjevačke župe i društva imadu priredjivati produkcije, ima se sabirati za pjevačke institucije (za sad za gradnju Hrv. pjevačkog doma u Zagrebu) i u Samoboru udešit će »Jeka« proslavu pjevačkog dana.

Za naša zvona.

Umjesto vijenca na odar pok. gdje Katarine Presečki, darovao je gosp. Ivan Levičar, trg. načelnik 100 Dinara za nova zvona u župnoj crkvi.

Uputa glede podnošenja molbi Narodnom Odboru za poplavlom postradale

Narodnom Odboru Crvenoga Krsta za pomoć postradalima od poplave danomice dolaze ljudi i traže pomoć. Oni dolaze bez ikakvih dokumenata i potvrda, da su doista postradali. To je dolaženje u uređ Narodnom Odboru bez ikakove svrhe, jer je u Narodnom Odboru zaključeno, da se nikakove potpore ne će dijeliti na ruke pojedinaca, već će se potpora dati pojedinim Mjesnim Odborima Društva Crvenoga Krsta, da je u svo-

jim mjestima podijele među najpotrebnije. Stoga se upozoravaju interesirane stranke, da svoje molbe za pripomoć predadu nadležnom općinskom ili gradskom poglavarstvu, koje će ih ispitati i sa svojim izvješćem podnijeti Narodnom Odboru u Zagrebu.

Izgubljeno

Od župne crkve preko Glavnog trga i Perkovčeve ulice izgubljena je kožna torbica sa crnom krunicom. Poštenu nalaznik neka ju preda uz dobru nagradu u uredništvu.

Iz uredništva

Gosp. načelnik Levičar najavio je svoj odgovor na otvoreno pismo g. Šoštarica. Donijet ćemo ga u slijedećem broju.

Lovrenski sajam.

Svi su ovogodišnji sajmovi poradi lošeg vremena i poplava slabo posjećeni, pak je tako ispao i Lovrenski sajam. Od stranih kupaca ne bijaše ni jednoga, već samo domaći naši kupci, najviše pak mesari.

Dotjerana su na sajam 3 bika, a prodana su 2, 205 krava, prodane su samo 26, 67 junica, prodano 11 kom., 214 volova, prodano 16 kom., 260 junaca, prodano 19 kom., 14 teladi, prodano 7 kom. Ukupno je dotjerano 763 kom. rogatog blaga, a prodano je samo 81 komad.

Svinja je dotjerano 128 komada, prodano je 25 komada.

Odredba ministarstva glede stranaca na strance

Ministarstvo Trgovine i Industrije preuzelo je jednu jaču akciju u inostranstvu u cilju unapređenja prometa stranaca u našoj zemlji. U ovu svrhu priredilo je ovih dana jednu turističku izložbu u Pragu, koju će u travnju prenjeti u važnije centre Njemačke. Pored izložbi, naročiti izaslanici ovoga ministarstva rade na propagandi putem konferencija sa diapozitivima i putem štampe. Uspjeh ovoga rada već se primjećuje po sve većem prilivu stranaca u našu zemlju. Ministarstvo trgovine i industrije obavješteno je iz Dalmacije, da su već Dubrovnik i Split dobro posjeće ni. Ali, u isto vrijeme obavješteno je, da su hotelske prilike u Dalmaciji, a i drugdje, vrlo rdjave, kako u pogledu skupoće tako i u pogledu čistoće, što pravi ne strance rdjav utisak. Ovakvo stanje moglo bi imati kao posljedicu protu propagandu onoj propagandi, koju ovo ministarstvo sada vodi u inostranstvu.

Zbog toga izdalo je ministarstvo naredbu Velikim županima da:

1. Pozovu sve hotelijere u svome području i sve stanodavce, da se strogo drže postojećeg pravilnika, da im sobe budu čiste, a cijene umjerene, da cjenike izlažu na vidljivom mjestu, kako bi bili pod stalnom kontrolom vlasti.

2. uvedu najstrožiji postupak protiv onih hotelijera i stanodavca koji ne bi postupali po gorajem;

3. naredi društvima za promet stranaca u svim mjestima, da na vidljivom mjestu na pristaništu ili stanici istaknu objave i reklame koje bi davale strancu najpotrebnija uputstva.

Umrli u župi Samoborskoj od 15 VII. do 15 VIII.

Rezika Horvat, 48 god. Gradna - Petar Sučić, dijete, Kladije - Martin Librić, 60 god. Vrhovčak - Ana Haberle, 17 god. Podvrh - Ana Horvat, 68 god. Ordanjci - Aleksej Novak, dijete, Bredana - Josip Kizlin, 71 god. Slava Gora - Franjo Horvat, dijete, Otruševac - Milan Lastavčić, 11 god. Domaslovec - Stjepan Novak, 43 god. Domaslovec - Katarina Presečki, 64 god. Samobor.

Sokolstvo.

Javna vježba Hrvatskog Sokola u Samoboru

održaje se danas poslije podne u Novom parku, Početak u 4 sata poslije podne. Ulaznina je po osobi 5 Dinara. Kod ove javne vježbe nastupit će prvi puta i novi osnovani slovenski Sokol iz Jesenica. Nadamo se, da će naše građanstvo svojim posjetom počastiti naše marne Sokolaše.

U slučaju nepovoljnog vremena održaje se javna vježba u dvorani Pensions Lavica.

Javna vježba u Jesenicah.

U nedjelju dne 22. o. mj. priredjuje Hrv. Sokol u Bregani javnu vježbu u Jesenicah, uz sudjelovanje Slovenskog Sokola u Jesenicah, te Hrv. Sokola iz Samobora. — U slučaju nepovoljnog vremena održati će se javna vježba 29. o. mj. — Ulaz slobodan.

SAMOBOR

Narodni život i običaji.

(iz djela g. Milana Lauga.)

Kakvu snagu imadu neki ljudi.

Nevidinčići (nevidmići) i njih, ne more saki čovjek videti, neg samo on, ki je v takvu vuru rođen. Oni, koji su ih već videli i čuli, povedaju, da su to kak labud bele, jako svetle i kak dečina glava velike klupke. Te se klupke po zraku al po zemli igraju, malo širom, pak onda dođu skupa, kak da se trkaju. Žalosno ih ječuti; plaćuju se i javčuju, kak mala deca zato da im se gdo smiluje. Veliju, da su to nekršćena deca, t. j. takva deca, koja su preskršćenja hmrla. Moći ih je videti, samo kvaterne i mlade noći. Da bi nevidinčići kega od svoje familije stigli, bi ga na sunčan prah restepili, zato, kaj ih nisu dali krstiti.

Josip Gorupac poveda da ih je videl dva put: Jemput je bežal pred nimi. Videl ih je red Horvatićeve (Kleščićeve) hiže v jutro okolo četvrte vure. Kad je došel pred breg, a oni su se od cirkve dokoturali pred naga. Komaj je vušel.

Stij. Kocijanić pripoveda, da je pripovedal negov ded negvemu ocu da je videl dva put nevidinčiće. Kad sem bil još doma dečko od 14 do 15 let — pripoveda ded — išel sem z voli na pašu. Voli su po danu vozili i drugo delo delali, a po noći sem išel z nimi na travnik blizu Bobovice. Onda još nisu otave kosili, neg su ju popast dali. Bilo je v jeseni. Jednu noć sem bil tak na paši bližu putine najemput čujem od dalne strani nekakvo javkanje i bečanje. Čujem, da se bliže ide k meni. Bilo je više glasov. Vu prvi mah sem mislil, da ide vučica z vučići. Onda je još te nesnage bilo dosta u našoj okolici, a ja vu strahu, da na me ne napadeju, stisnem se vuz vola. A voli su takaj bili strahu, nisu se šteli past, kad su to začuli. A kad je ono došlo bliže, počeli su puhati i stisnili su se jen na drugoga. Kad je došlo još bliže, vidim na putini po kolotečini, da se koturaju same glave velike kak srednje klupke od preje, i zmir bečiju i javčuju. A kak je bila mesečina, videl sem i vusta velika i široka. I to je prešlo vuz mene dale, kak je i došlo.

Vozni red samoborske željeznice.

Na radne dane.

Iz Samobora:

6³⁰ sati u jutro
8⁰⁰ sati u jutro
12¹⁵ sati o podne
18⁴⁵ sati na večer

Nedjeljom i blagdanima.

Iz Samobora:

6³⁰ sati u jutro
12¹⁵ sati o podne
18⁴⁵ sati na večer
21⁰⁰ sati na večer

Proizvod

svih vrsti cipela, čizama i gumša po njeri.
M. Šestak
Topička ulica br. 3.
Samobor.

Iznajmljuje se stan

2 sobe predsoblja i 1 kuhinja sa
nuzprostorijama

Upitati **Rambergova 34** kod
g. Pirnat.

Vinski lagvi i beden

u veličini od 18—22 hl. vlasništvo Mije
Jakopca, prodaje se jeftino. Upitati kod
g. dra. **Oreškovića.**

ŠMIDHENOVO sumpor. kupalište

Otvoreno je. Dobivaju se dnevno tople
kupelji od 7 sati jutro do 7 na večer.
U kupalištu uređen je **buffet** u kojem
se dnevno dobivaju dobra domaća topla
i mrzla jela te dobra pića
Cijene umjerene

P. n. gg. gostioničari!

pivo Export i Jelačić

prodaje na veliko uz cijenu kao u pivovari
Franjo Tkalčić
gostioničar.
(prije Ivan Budi)

Samoborci i samoborke
sjetite se gradnje
samoborske bolnice.

GOSTIONA FRANJO TKALČIĆ

(prije Ivan Budi.)

1 DNEVNO SVJEZI ZAJUTRAK.

Najbolja Samoborska i Plješivička
vina od godine 1924.

Svaki dan svježe pivo na čaše.

Svake nedjelje na raznju janjci i
odojci.

Najljepša bašča ugodna hladovina.

Preporuča se

Franjo Tkalčić

gostioničar

● Objava! ●

Čast mi je javiti cij. građanstvu trg. Samo-
bora, da sam otvorio

postolarsku radionu

u **Perkovčevoj ul. kbr. 41.**

Preporučujem se cij. građanstvu za izradbu
po svakoj narudžbi uz **umjerene cijene.**
Isto se tako preporučujem gg. postolarima za
priredjivanje gornjih dijelova cipela.

Sa šovanjem

Janko Tkalčić

postular.

SINGER

šivaći strojevi su najbolji.

ZA GOTOVO

NA OTPLATU

u mjesečnim i nedjeljnim obrocima.

Singer igle

Singer konac

Singer doknadne dijelove

Singer ulje

dobijete u novootvorenom dućanu u Samoboru, kuća Anin-dol

Društvo za prodaju

SINGER šivaćih strojeva

BOURNE & CO NEW-YORK

Dućan Samobor.

Gradjevni materijal

i to: cementni crijep, blokovi za gradnju kuća,
staja, šupo, cementne cijevi sa ograncima i za-
vojima, daske, grede, cementa itd. za gradnje

najjeftinije kod

„Samoborke“ d. d. Samobor

(preko puta kolodvora)

Prva Samoborska gypsarna

M. pl. Praunsperger

SAMOBOR, Starogradska ulica br. 27.

ZAGREB, Prilaz Đ. D. br. 6. I.

GYPS iz vlastitog rova kemičkom analizom pronađen kao **izvanredno dobro**
umjetno gnojivo, te nagrađeno na Gospodarskoj izložbi u Zagrebu god. 1891. sa veli-
kom srebrenom kolajnom.

Preporuča se svim gospodarima.

Utemeljeno god. 1886.

Utemeljeno god. 1886.